

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 766
Warszawa, 2 sierpnia 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Krzysztofa Kłosowskiego.

(-) Maciej Banaszak; (-) Piotr Paweł Bauć; (-) Robert Biedroń;
(-) Bartłomiej Bodio; (-) Jerzy Borkowski; (-) Artur Bramora; (-) Jan Cedzyński; (-) Piotr Chmielowski; (-) Artur Dębski; (-) Marek Domaracki;
(-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Wincenty Elsner; (-) Artur Górczyński;
(-) Anna Grodzka; (-) Michał Kabaciński; (-) Adam Kępiński; (-) Krzysztof Kłosowski; (-) Henryk Kmieć; (-) Sławomir Kopyciński; (-) Roman Kotliński; (-) Jacek Kwiatkowski; (-) Andrzej Lewandowski; (-) Tomasz Makowski; (-) Małgorzata Marcinkiewicz; (-) Maciej Mroczek; (-) Jacek Najder; (-) Wanda Nowicka; (-) Michał Tomasz Pacholski; (-) Janusz Palikot; (-) Wojciech Penkalski; (-) Andrzej Piątek; (-) Zofia Popiołek;
(-) Marek Poznański; (-) Andrzej Rozenek; (-) Adam Rybakowicz;
(-) Armand Kamil Ryfiński; (-) Paweł Sajak; (-) Marek Stolarski;
(-) Halina Szymiec-Raczyńska; (-) Maciej Wydrzyński.

Ustawa z dnia.....

o zmianie ustawy **o komornikach sądowych i egzekucji.**

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 j.t.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 45 ust. 1 po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie o następującym brzmieniu:

„Jeżeli komornik dokonuje zabezpieczenia roszczenia poprzez zajęcie rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę, świadczenia z ubezpieczenia społecznego jak również wypłacanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zasiłku dla bezrobotnych, dodatku aktywizacyjnego, stypendium, dodatku szkoleniowego oraz wierzytelności dłużnika komornik pobiera opłatę w wysokości 2% wartości roszczenia, które podlega zabezpieczeniu, nie wyższej jednak niż 100% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.”;

2) w art. 49 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jednakże w przypadku wyegzekwowania świadczenia wskutek skierowania egzekucji do wierzytelności z rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę, świadczenia z ubezpieczenia społecznego jak również wypłacanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zasiłku dla bezrobotnych, dodatku aktywizacyjnego, stypendium, dodatku szkoleniowego oraz wierzytelności dłużnika, komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 3% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż 100% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.”

Art. 2. 1. Sprawy egzekucyjne wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozliczane są do dnia jej zakończenia według przepisów dotychczasowych.

2. Za wykonanie postanowień o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy komornikowi

przysługuje opłata według przepisów dotychczasowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Głównym celem złożonego projektu nowelizacji ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji jest obniżenie wybranych opłat egzekucyjnych pobieranych przez komorników. Nowelizacja w obrębie art. 45 ust. 1 wskazanej ustawy ma na celu obarczenie niższą opłatą wykonanie niektórych postanowień o udzieleniu zabezpieczenia wyróżnionych na podstawie sposobu jego udzielenia – t.j. poprzez zajęcie rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę, świadczenia z ubezpieczenia społecznego jak również wypłacanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zasiłku dla bezrobotnych, dodatku aktywizacyjnego, stypendium, dodatku szkoleniowego oraz wierzytelności dłużnika. Zgodnie z projektowanymi zmianami, komornik w takich przypadkach pobierze opłatę w wysokości 2% wartości roszczenia podlegającemu zabezpieczeniu, jednakże jej wysokość nie może przekroczyć wartości 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Z kolei zmiana w zakresie regulacji art. 49 ust. 1 polega na obniżeniu opłaty stosunkowej w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych wskutek skierowania egzekucji do wierzytelności z rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę, świadczenia z ubezpieczenia społecznego jak również wypłacanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zasiłku dla bezrobotnych, dodatku aktywizacyjnego, stypendium, dodatku szkoleniowego oraz wierzytelności dłużnika do 3% wartości egzekwowanego świadczenia, z zachowaniem dotychczasowego progu minimalnego oraz obniżenia progu maksymalnego z dziesięciokrotnej do jednokrotnej wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W projekcie nowelizacji zamieszczone zostały również przepisy o charakterze intertemporalnym. W przypadku spraw egzekucyjnych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego projektu, rozliczane są one do dnia ich zakończenia zgodnie z unormowaniami przepisów dotychczasowych. Również w odniesieniu do postanowień o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego, które zostały wydane przed wejściem w życie przedkładanych zmian, komornikowi przysługuje opłata według przepisów dotychczas obowiązujących.

Proponowane zmiany nie dotyczą zatem wszystkich sposobów wykonania postanowień o udzieleniu zabezpieczenia czy też spraw o egzekucję świadczeń pieniężnych, lecz ograniczają się do tych, które nie wymagają dużego nakładu pracy oraz zazwyczaj nie charakteryzują się wysokim stopniem skomplikowania sprawy. Dotychczasowy katalog takich czynności zawarty w regulacji art. 49 ust. 1 przedmiotowej ustawy został uzupełniony o wierzytelności dłużnika oraz zaadoptowany na potrzeby proponowanej regulacji w obrębie art. 45 ust. 1. W takich oto przypadkach projektodawcy uważają wysokość obecnie obowiązujących stawek opłat pobieranych przez komorników za nieuzasadnione oraz nie znajdujące potwierdzenia w nakładzie wykonanej pracy. Prócz tego nieustanny rozwój narzędzi informatycznych oraz innych środków przyczyniających się do zwiększenia skuteczności i efektywności prowadzonych egzekucji bez nadmiernego wzrostu kosztów uzasadnia przedłożone zmiany. Obniżenie wysokości opłat pobieranych przez komorników dopełnia założenia rozwiązań ustawowych – regulacji art. 797 § 2 Kodeksu Postępowania Cywilnego – pozwalającej na złożenie do komornika wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie elektronicznego postępowania upominawczego za pośrednictwem systemu informatycznego. Jednakże nie jest wystarczające samo zwiększenie dostępności do egzekucji komorniczej poprzez wprowadzenie nowego elektronicznego sposobu składania wniosków w tym zakresie. Konieczne jest również zniesienie barier w wyniku obniżenia opłat, co czyni niniejszy projekt nowelizacji. Obniżenie opłat jedynie w stosunku do określonych kategorii czynności, które nie wymagają dużego nakładu pracy, oraz pozostawienie pozostałych opłat na dotychczasowym poziomie stanowi rozwiązanie kompromisowe, godzące z jednej strony postulat szerszej dostępności dla przedsiębiorców i osób prywatnych do usług komorniczych z zabezpieczeniem interesów członków tejże korporacji. Trudno przekładać bezpośrednio na ten grunt prawa ekonomii, jednakże obniżenie opłat powinno przyczynić się do zwiększenia ilości czynności podejmowanych przez komorników. Prócz tego obniżenie opłat za wykonanie postanowień o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego w zakresie niektórych sposobów dokonania zabezpieczenia przyczyni się do efektywniejszego zwiększenia ochrony interesów strony, która prowadzi lub zamierza prowadzić sądowe postępowanie przeciwko określonemu podmiotowi, by nie okazało się, iż pomimo uzyskania

korzystnego wyroku w danej sprawie, jego wykonanie będzie niemożliwe albo bardzo utrudnione.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie niesie za sobą obciążeń dla budżetu państwa, ani nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego.

Przedłożony projekt ustawy nie był poddany konsultacjom społecznym w rozumieniu art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedmiot projektu niniejszej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 7 sierpnia 2012 r.

BAS-WAPEiM-2086/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Kłosowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę art. 45 ust. 1 oraz art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. 231, poz. 1376). Proponowana zmiana zakłada obniżenie części opłat egzekucyjnych pobieranych przez komorników.

Projekt zawiera przepisy przejściowe. Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje kwestii zawartych w przepisach opiniowanego projektu.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 7 sierpnia 2012 r.

BAS-WAPEiM-2087/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Kłossowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę art. 45 ust. 1 oraz art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. 231, poz. 1376). Proponowana zmiana zakłada obniżenie części opłat egzekucyjnych pobieranych przez komorników.

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 3923109; fax: (+48) 022 3923120

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-437/12/ZŚP
W/29622/12

Warszawa, dnia 12 września 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 13. 09. 2012...

**Pan Lech CZAPLA
SZEFA KANCELARII
SEJMU RP**

W nawiązaniu do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, przekazanego przy piśmie nr GMS-WP-173-238/12 z dnia 30 sierpnia 2012 r., uprzejmie informuję, że Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa nie zgłasza uwag do tego projektu.

Wz. PREZESA
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa
WICEPREZES
Piotr Rodkiewicz

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

PG VII G 025/293/12

Warszawa, dnia 12.09. 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 13.09.2012

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Pułkowniku

Nawiązując do pisma z dnia 30 sierpnia 2012 r. nr GMS-WP-173-238/12, przy którym przekazano poselski *projekt ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji*, uprzejmie informuję o braku uwag do w/w projektu w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury.

Z szacunkiem

Andrzej Seremet

Warszawa, dnia 18 września 2012 r.

KRK/IV/1910/12

Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

SEKRETARIAT SZEFA KS
L.dz. EU-020-329/12
Data wpływu 20.09.2012

ul. Wiejska 4/6/8
00 – 902 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 sierpnia 2012 r., sygn. GMS-WP-173-238/12, dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w imieniu Krajowej Rady Komorniczej w Warszawie będącej reprezentantem komorników sądowych, zwracam się z uprzejmą prośbą o uwzględnienie w toku dalszych prac legislacyjnych stanowiska samorządu komorniczego w odniesieniu do proponowanych rozwiązań.

W przedstawionym projekcie proponuje się wprowadzenie zamiany przepisów art. 45 ust. 1 i art. 49 ust. 1 zdanie 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376, dalej: u.k.s.e.). W obu przypadkach zmiana polegać ma na obniżeniu wysokości opłaty egzekucyjnej: w odniesieniu do opłaty za dokonanie zabezpieczenia (zmiana art. 45 ust. 1 u.k.s.e.) - poprzez likwidację dolnej granicy opłaty i ograniczenie górnej granicy opłaty; w odniesieniu do opłaty za przeprowadzenie egzekucji (zmiana art. 49 ust. 1 u.k.s.e.) - poprzez obniżenie wysokości opłaty egzekucyjnej z 8% do 3% oraz obniżenie górnej granicy opłaty z dziesięciokrotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego do 100% takiego wynagrodzenia.

W uzasadnieniu złożonego projektu wskazano, że proponowane zmiany ograniczają się do tych sposobów egzekucji, które nie wymagają dużego nakładu pracy oraz zazwyczaj nie charakteryzują się wysokim stopniem skomplikowania sprawy. Zdaniem projektodawców wysokość obecnie obowiązujących stawek pobieranych przez komorników jest nieuzasadniona i nie znajduje potwierdzenia w „nakładzie wykonanej pracy”. Obniżenie opłat, według projektodawców, powinno też przyczynić się do „zwiększenia ilości czynności podejmowanych przez komorników” oraz przyczyni się do efektywniejszego zwiększenia ochrony interesów strony, która prowadzi lub zamierza prowadzić

sądowe postępowanie przeciwko określönemu podmiotowi, by nie okazało się, iż pomimo uzyskania korzystnego wyroku w danej sprawie, jego wykonanie będzie niemożliwie lub bardzo utrudnione.

W ocenie Krajowej Rady Komorniczej zarówno proponowane zmiany, jak i uzasadnienie ich wprowadzenia nie są zasadne. W szczególności nie uwzględniają one obowiązujących obecnie zasad postępowania egzekucyjnego oraz zasad finansowania egzekucji sądowej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w chwili obecnej Państwo, powierzając komornikom sądowym obowiązek realizowania tytułów wykonawczych i stosowania przymusu w celu zaspokojenia wierzyciela, całkowicie odstąpiło od finansowania egzekucji sądowej. Cały ciężar utrzymania aparatu egzekucji sądowej spoczywa obecnie na komornikach sądowych. Jedynym zaś źródłem finansowania tego aparatu są pobierane przez komorników sądowych opłaty egzekucyjne. Podkreślenia wymaga, że owe opłaty egzekucyjne nie stanowią należności za dokonanie określonej czynności (dokonanie zabezpieczenia czy przeprowadzenie egzekucji), ani też nie stanowią wynagrodzenia komornika sądowego za ich dokonanie (wynagrodzeniem komornika jest dopiero różnica pomiędzy pobranymi opłatami, a poniesionymi kosztami działalności egzekucyjnej - art. 63 u.k.s.e.), lecz są **źródłem utrzymania kancelarii komorniczych i finansowania całej działalności egzekucyjnej prowadzonej przez komorników**, w tym również tych postępowań egzekucyjnych, które okazują się nieskuteczne (z uwagi na sytuację majątkową dłużnika) lub z uwagi na ich charakter nie pokrywają kosztów prowadzonej działalności. Inaczej mówiąc, pobrana przez komornika sądowego opłata egzekucyjna w jednej sprawie służyć musi finansowaniu całej działalności egzekucyjnej, nie zaś finansowaniu danej sprawy. Tym samym argumenty o małym nakładzie pracy i niewysokim stopniu skomplikowania danej sprawy nie mają i nie mogą mieć żadnego znaczenia dla ustalania wysokości opłaty. W przypadku egzekucji skutecznej (nawet, gdy w danej sprawie nakład pracy nie był znaczny, a stopień jej skomplikowania niewysoki) pobrana opłata musi wystarczyć organom egzekucyjnym na sfinansowanie również innych postępowań, gdzie nakład pracy wielokrotnie jest znaczny, a stopień skomplikowania wysoki, zaś wobec bezskuteczności egzekucji komornik nie uzyskał opłaty mogącej pokryć poniesione wydatki i koszty. Dotyczy to w szczególności postępowań egzekucyjnych dotyczących należności alimentacyjnych (sprawy Kmp) czy należności Skarbu Państwa (sprawy Kms).

Całkowicie bezpodstawne są również argumenty zawarte w uzasadnieniu projektu, a dotyczące nakładu pracy komornika sądowego przy niektórych (objętych nowelizacją) sposobach egzekucji. Projekt nie uwzględnia bowiem, że wyegzekwowanie należności np. z rachunku bankowego dłużnika, wynagrodzenia za pracę czy innych wierzytelności (tj. przy zastosowaniu sposobów egzekucji, które postrzegane są jako mało pracochłonne i czasochłonne) z reguły poprzedza szereg innych

czynności i konieczność realizacji innych, kosztownych i czasochłonnych sposobów egzekucji. Argumenty zawarte w uzasadnieniu projektu mogłyby być zasadne jedynie w przypadku obowiązywania tzw. taksy czynnościowej, tj. regulującej opłaty za poszczególne czynności egzekucyjne. W takiej sytuacji istotnie opłaty za realizację poszczególnych sposobów egzekucji mogłyby być dostosowane do nakładu pracy i stopnia skomplikowania sprawy. Wówczas jednak koszty działalności egzekucyjnej pokrywane byłyby z szeregu opłat pobieranych za dokonanie poszczególnych czynności. Przy opłacie traktowanej jako źródło finansowania całej egzekucji, wysokość opłaty nie może być uzależniona od „nakładu pracy” czy stopnia skomplikowania danego sposobu egzekucji, ani też charakteru danej sprawy, lecz uzależniona musi być wysokości kosztów utrzymania całego aparatu egzekucyjnego.

Całkowicie niezrozumiałe są również argumenty zaprezentowane w uzasadnieniu projektu, iż „obniżenie opłat powinno przyczynić się do zwiększenia ilości czynności podejmowanych przez komorników”. Wskazać więc należy, że **komornicy sądowi uprawnieni i władni są do dokonywania tylko i wyłącznie takich czynności, które przewidziane są w kodeksie postępowania cywilnego**. W każdym przypadku prowadzenia egzekucji (bez względu na realizowany sposób egzekucji) komornik sądowy obowiązany jest dokonać wszystkich czynności przewidzianych prawem i w każdym przypadku czynności te wykonuje. Formułowanie twierdzeń o możliwości zwiększenia ilości czynności nie jest więc uzasadnione przepisami prawa. Samorząd komorniczy od lat zabiega o wprowadzenie zmian w zakresie kodeksu postępowania cywilnego, tak by umożliwić komornikom dokonywanie dalszych czynności dla zwiększenia skuteczności egzekucji. Okoliczność ta jednak pozostaje bez żadnego związku z wysokością opłaty egzekucyjnej.

Projekt, a zwłaszcza jego uzasadnienie, całkowicie pomija też odniesienie do opłat pobieranych przez Skarb Państwa na utrzymanie wymiaru sprawiedliwości, czy utrzymania administracyjnego aparatu egzekucyjnego. Wskazać zatem należy, że wedle przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych sąd (Skarb Państwa) pobiera opłaty, których wysokość wielokrotnie w żaden sposób nie jest adekwatna do nakładu pracy sądu i stopnia skomplikowania sprawy. Tytułem przykładu wystarczy wskazać, że za rozpoznanie sprawy o zapłatę świadczenia pieniężnego Skarb Państwa pobiera opłaty w wysokości 5% wartości przedmiotu sporu (nie więcej niż 100.000 zł), zaś „nakład pracy” często ogranicza się do przeprowadzenia jednego tylko posiedzenia. Tak samo w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym (ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r.) organ egzekucyjny pobiera opłaty za dokonane czynności egzekucyjne (opłaty te obliczane są procentowo od kwoty egzekwowanej należności, a nie od kwoty wyegzekwowanej, jak to ma miejsce w przypadku komorników sądowych) i dodatkowo opłaty manipulacyjne z tytułu zwrotu wydatków za wszystkie

czynności manipulacyjne związane ze stosowaniem środków egzekucyjnych (opłata taka wynosi 1% kwoty egzekwowanych należności, a nie rzeczywistej wysokości wydatków). Suma opłat przewidzianych w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym jest wyższa od opłat przewidzianych w sądowym postępowaniu egzekucyjnym i okoliczność ta nie wzbudza żadnych zastrzeżeń. Przeciwnie, w przygotowanym projekcie zmiany ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji **planowane jest podniesienie wysokości obecnie obowiązujących opłat egzekucyjnych**. Zdaniem autorów tej nowelizacji obecne stawki są zbyt niskie i nie odpowiadają realnym kosztom działania egzekutorów. Podkreśla się również, że opłaty egzekucyjne, a zwłaszcza ich wysokość, wpływać winny na podejmowanie przez dłużników działań zmierzających do realizowania nałożonych na nich obowiązków. Inaczej mówiąc, z uwagi na wysokość opłat egzekucyjnych, które w ostateczności obciążać mają dłużnika, ociąganie się z wykonaniem obowiązku i doprowadzanie do wszczęcia egzekucji nie może być dla dłużnika opłacalne (por. *Skutki egzekucji dotkliwe i nieuchronne*, Gazeta Prawna z dnia 6 września 2012 r.).

Tymczasem w odniesieniu do opłat komorniczych zauważalne jest stałe podejmowanie działań zmierzających do obniżania opłat. Charakterystyczne jest przy tym, że pod pozorem zwiększenia ochrony interesów strony w rzeczywistości są to działania podejmowane wyłącznie dla ochrony dłużników, dla których takie rozwiązania prawne są niezwykle korzystne i stanowią kolejną zachętę do unikania wywiązywania się ze swoich zobowiązań. Tymczasem opłaty egzekucyjne, tak samo jak w przypadku egzekucji administracyjnej, stanowią winny dodatkowy silny bodziec zmuszający dłużników do realizacji tytułów wykonawczych i do podporządkowania się orzeczeniu sądu, również w celu uniknięcia przymusu i konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów.

W ocenie Krajowej Rady Komorniczej zaproponowane zmiany, polegające na dalszym obniżeniu wysokości opłat egzekucyjnych, przyczynią się po raz kolejny do znacznego osłabienia zdolności sądowych organów egzekucyjnych do możliwości realizowania powierzonych im przez Państwo obowiązków w zakresie stosowania przymusu w celu wykonania orzeczeń sądów i innych tytułów wykonawczych, a także spowodują dalsze pogorszenie stanu egzekucji sądowej.

Dlatego też samorząd komorniczy wnosi o nieuwzględnienie proponowanych zmian.

Z poważaniem

Prezes
Krajowej Rady Komorniczej

Rafał Fronczek

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 27 września 2012 r.

BSA I - 021- 309/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu28.09.2012

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Seanonymy Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 sierpnia 2012 r., GMS-WP-173-238/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI